

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/86/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3511210746
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 03. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3511210746.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35724803, so sídlom Údernícka 5, Bratislava, zastúpeného S., s.r.o., so sídlom E., N., IČO: XX XXX XXX proti odporcyni O. N., bytom N. XXX, N. A., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Z. R., so sídlom T. X, N., IČO XXXXXXXX, zastúpeného C. U., s.r.o., so sídlom R. N., o zaplatenie 2.499,71 Eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, č.k. 6C/98/2012-59 zo dňa 08. októbra 2012 takto

rozhodol:

Odvolačný súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o priznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľ **j e p o v i n n ý** zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov odvolacieho konania - trov právneho zastúpenia vo výške 26,30 Eur, na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka C. U., s.r.o. č. ú.: XXXXXXXXXXX/XXXX, do troch dní.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa konanie zastavil. O trovách konania rozhodol tak, že odporcovi náhradu trov konania nepriznal. Navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania 380,83 Eur do troch dní od právoplatnosti uznesenia. Zároveň rozhodol, že navrhovateľovi sa vracia súdny poplatok 142,87 eur. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ sa podaným návrhom, doručeným súdu dňa 15.11.2011, upraveným podaním, doručeným súdu dňa 18.04.2012 domáhal, aby súd zaviazal odporcu na zaplatenie sumy 2.499,71 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,5% ročne zo sumy 2.072,79 Eur od 09.12.2006 do zaplatenia a náhrady trov konania. Podaním, doručeným tunajšiemu súdu dňa 07.05.2012 vstúpil do konania ako vedľajší účastník na strane odporcu Z. R., ktorý vzniesol námietku premlčania. Podaním, doručeným súdu ako vyjadrenie vedľajšieho účastníka k návrhu na začatie konania dňa 18.09.2012, žiadal vedľajší účastník z vyššie uvedených dôvodov návrh v celom rozsahu zamietnuť a priznať náhradu trov konania. Podaním, doručeným súdu dňa 24.09.2012 zobral navrhovateľ návrh v celom rozsahu späť, pričom navrhol, aby súd konanie zastavil a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal. Žiadal o vrátenie súdneho poplatku. Uviedol, že konanie vedľajšieho účastníka je nadbytočné, účelové a nehospodárne. Namietal prípadné priznanie trov konania vedľajšiemu účastníkovi i naplnenie podstaty úkonu právnej služby príprava a prevzatie právneho zastúpenia, keď právny zástupca vedľajšieho účastníka sa s obsahom spisového materiálu ešte neoboznámil. Uviedol, že nevidí význam v právnom zastúpení združenia na ochranu spotrebiteľa ako vedľajšieho účastníka na strane odporcu, keďže samotnou úlohou združenia je ochrana spotrebiteľa v spotrebiteľských sporoch. Spochybňoval nutnosť a účelnosť vynaloženia trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka. Okrem ďalších skutočností poukázal na skutočnosť, že vedľajší účastník je združením založeným na ochranu spotrebiteľa, a teda prioritne sa predpokladá pomoc zo strany združenia založeného za týmto účelom, nie zo strany zvoleného právneho zástupcu. Vyslovil názor, že ak sa združenie rozhodne využiť pre zastupovanie konania pomoc advokáta, ktorého splnomocní na

zastupovanie v tisíckach sporov, musí trovy právneho zastúpenia znášať z vlastných prostriedkov. Súd poukázal na znenia ust. § 96 ods. 1, 2, 3 O.s.p. Súd konanie v súlade s citovaným ustanovením, s poukazom na dispozičné oprávnenie navrhovateľa v predmetnom konaní, zastavil. K späťvzatiu návrhu nebol potrebný súhlas odporcov 1/ a 2/, vychádzajúc z ustanovenia § 96 ods. 3 O.s.p. Súd citoval § 11 ods. 3, 4 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov. V danom prípade zaplatil navrhovateľ súdny poplatok vo výške 149,50 eur. Vzhľadom k tomu, že k späťvzatiu návrhu došlo pred prvým pojednávaním, má dôjsť k vráteniu súdneho poplatku vo výške 142,87 (t. j. kráteného o 6,63 % Eur). Poplatok bude vrátený príslušným daňovým úradom. Ďalej súd poukázal ust. § 146 ods. 2, § 93 ods. 1, 2, 3, 4 veta prvá O.s.p. V právnej veci, týkajúcej sa spotrebiteľského sporu, má oprávnenie vystupovať ako vedľajší účastník aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľov, pričom nemusí preukazovať "právny záujem na jeho výsledku", pretože možnosť aby vystupoval ako vedľajší účastník na strane spotrebiteľa mu dáva priamo špeciálna zákonná úprava, uvedená v ustanovení § 93 ods. 2 O.s.p. Keďže ustanovenie § 93 ods. 4 O. s. p. výslovne upravuje, že vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, z toho možno vyvodiť len jeden záver, a to, že vedľajší účastník má (rovnako ako akýkoľvek hlavný účastník) jednak právo na právnu pomoc pred súdmi, čo je základné ústavné právo (článok 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky), ktoré sa v rámci civilného súdneho konanie realizuje možnosťou zabezpečiť si kvalifikované právne zastúpenie splnomocneným právnym zástupcom - advokátom, a samozrejme má i právo na náhradu trov konania, kam podľa ustanovenia § 137 ods. 1 O. s. p. bez akýchkoľvek pochybností patrí i náhrada trov právneho zastúpenia. Samozrejme, vedľajšiemu účastníkovi môže byť priznaná náhrada trov konania (teda i náhrada trov právneho zastúpenia) len v prípade, ak právo na náhradu trov konania vznikne tomu účastníkovi, na strane ktorého v konaní vystupoval. O trovách konania vedľajšieho účastníka na strane odporcu rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a priznal mu náhradu trov konania vo výške 380,83 Eur. Trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka na strane odporcu súd považoval za účelne vynaložené trovy, ktoré sú v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania. Je zrejme, že vedľajší účastník na strane odporcu právne kvalifikovane vzniesol námietku premlčania, keď navrhovateľ podaným návrhom zo dňa 15.11.2011 sa domáhal zaplattenia sumy vo výške 2.499,71 Eur s príslušenstvom a náhrady trov konania. Súd priznal vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy právneho zastúpenia vo výške 380,83 Eur, a to za 2 úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia, písomné vyjadrenie zo dňa 14.09.2012) á 151,05 Eur + 2 x režijný paušál po á 7,63 Eur + 20 % DPH (63,47 Eur), v súvislosti s vyššie uvedenými úkonmi v zmysle § 9 ods. 1, § 10 ods. 1, § 14 ods. 1 písm. a), b), § 15, § 16 ods. 3, § 18 ods. 3 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Tarifná hodnota je vo výške 4.081,79 Eur, ktorá pozostáva z istiny 2.499,71 Eur a sumy 1.582,08 Eur (úrok z omeškania vo výške 13 % ročne zo sumy 2.072,79 Eur od 13.06.2005 do 25.4.2012, t.j. ku dňu začatia poskytovania právnych služieb podľa § 10 ods. 2 vyhl. č. 655/2004 Z. z.).

Proti tomuto uzneseniu v časti vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ. Navrhol, aby krajský súd uznesenie okresného súdu v tejto časti zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania neprizná. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania 26,09 Eur. Uviedol, že cieľom vedľajšieho účastníka je kolektívna ochrana spotrebiteľov. Navrhovateľ zastáva názor, že združenie na ochranu spotrebiteľa musí byť z podstaty svojej existencie schopné samé poskytnúť právnu pomoc v spotrebiteľských sporoch. Podľa údajov registrácie Ministerstva vnútra SR má združenie členov, ktorí majú právnické vzdelanie, pričom združenie môže podľa § 25 z.č. 250/2007 Z.z. využívať aj podporu ministerstva. V tomto smere poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 5Co 26/2012 a 3Cob 259/2011, ktorý v obdobných prípadoch vedľajšiemu účastníkovi trovy konania nepriznal. Citoval z dôvodovej správy k z.č. 384/2008 Z.z. a vyvodil, že úmyslom zákonodarcu bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa na tento účel zriadeným subjektom, ktorý bude spôsobilý poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc. Poukázal na to, že združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na ich stav a vôľu odporcu, pričom pred oznámením o vstupe do konania nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade. Združenie opakuje procesné podania nadbytočne, bez uvedenia nových skutočností, týkajúcich sa predmetu sporu. K obdobnému záveru dospel i Krajský súd v Košiciach v rozhodnutí sp.zn. 6Co 141/2012 a Krajský súd v Banskej Bystrici sp.zn. 17Co 91/2012. V zmysle uvedeného zastával názor, že trovy vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva, čo je dôvodom hodným osobitného zreteľa podľa § 150 O.s.p. Súd by nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi neporušil právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov konaní podľa čl. 47 ods. 2,3 Ústavy SR, čo vyvodil o.i. z nálezu Ústavného súdu SR

sp.zn. II. ÚS 78/03 a rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn.16Co 100/2012. Vo veci nie je podľa názoru navrhovateľa možné aplikovať ani § 137 O.s.p., pretože združenie odporcu v konaní nezastupuje. Právne zastúpenie vedľajšieho účastníka mal z týchto dôvodov za nadbytočné, účelové a nehospodárne.

Vedľajší účastník vo vyjadrení k podanému odvolaniu navrhol, aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti potvrdil a navrhovateľa zaviazal k povinnosti zaplatiť mu aj náhradu trov odvolacieho konania vo výške 60,75 Eur. Uviedol, že svojím vstupom do konania zároveň vzniesol námietku premlčania, ktorá je právnou námietkou, vyplývajúcou z hmotnoprávných právnych predpisov, a bez jej vznesenia by v danom konaní nemohlo byť zo strany súdu na ňu prihliadané. Je pravdepodobné, že bez vznesenia námietky premlčania by bol odporca vo veci neúspešný. Považoval za odporujúce zásade rovnosti podmienok v súdnom procese, zásade spravodlivosti súdneho procesu, ale aj dobrým mravom, aby navrhovateľovi so silným ekonomickým zázemím, ktorý žaluje spotrebiteľov obvykle žijúcich na hranici existenčného minima, súd priznával v týchto súdnych konaniach právo na náhradu trov právneho zastúpenia, a občianskemu združeniu, pôsobiacemu v nepodnikateľskej sfére a konajúcemu na prospech spotrebiteľa, právo na náhradu trov právneho zastúpenia nepriznal. Nepriznaním náhrady trov konania by súd poprel rovnosť podmienok v konaní, zasiahol do procesných práv vedľajšieho účastníka a znemožnil tak reálny výkon úloh spotrebiteľského združenia, vymedzených v zákone. Zároveň by spotrebiteľovi odňal právo na kvalifikovanú súdnu pomoc. Argument navrhovateľa, že za obsahovo podobné podania by účastníkom konania nemala patriť náhrada trov konania, považoval za absurdný. Súd prvého stupňa na vec správne aplikoval § 142 ods. 1 O.s.p. vzhľadom na to, že vedľajší účastník mal vo veci plný úspech. Vedľajšiemu účastníkovi pritom vznikli trovy titulom jeho právneho zastúpenia. Mal za nepochybné, že dôvodom späťvzatia návrhu na začatie konania súdom bolo uplatnenie námietky premlčania vedľajším účastníkom. Stanovisko navrhovateľa, popierajúce význam právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka považoval účelové a zjavne nesprávne. Výklad, ktorý by z práv vedľajšieho účastníka vylúčil možnosť dať sa právne zastúpiť, odporuje zákonom SR i predpisom EÚ, pretože právo na právne zastúpenie vedľajšieho účastníka deklaruje i rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 22.12.2010 vo veci C-279/09, DEB Deutsche Energiehandels- und Beratungsgesellschaft mbH proti Spolkovej republike Nemecko, z ktorého citoval. Namietal, že v danej veci neboli splnené podmienky na aplikáciu § 150 O.s.p.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania v napadnutej časti (vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi) podľa § 212 ods. 1, § 214 ods. 2 O.s.p., a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Podľa ust. § 146 ods. 2 O.s.p. ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Povinnosť nahradiť trovy konania sa spravuje predovšetkým zásadou úspechu vo veci (§ 142 O.s.p.). Ak však súd zastavuje konanie, pri rozhodovaní o náhrade trov konania zisťuje, či niektorý z účastníkov konania zavinil, že konanie muselo byť zastavené. Zastavenie konania po späťvzatí návrhu, ku ktorému došlo pre správanie odporcu, pričom návrh bol podaný dôvodne, zakladá právo navrhovateľa na náhradu trov zastaveného konania. Dôvodnosť návrhu sa posudzuje procesne. Nerozhoduje, aký by bol výsledok konania, keby nedošlo k späťvzatiu návrhu, ale to, či odporca splní to, čoho sa navrhovateľ domáha, a len preto navrhovateľ vezme návrh späť. Zavinenie navrhovateľa zase môže spočívať v tom, že podal návrh napríklad napriek tomu, že dlh bol splnený, a túto skutočnosť nezistil pred podaním návrhu, alebo v tom, že návrh vzal späť bez toho, aby odporca splnil to, čoho sa návrhom domáhal, prípadne z iných dôvodov.

V predmetnej veci sa navrhovateľ podaným návrhom domáhal voči odporkyni zaplataenia istiny v sume 2.499,71 Eur s príslušenstvom. Písomným podaním, doručeným súdu prvého stupňa dňa 24.08.2012, vzal navrhovateľ svoj návrh v celom rozsahu späť bez bližšieho odôvodnenia a žiadal konanie zastaviť. Vzhľadom na uvedené je nesporné, že dôvodom zastavenia konania voči odporkyni bolo späťvzatie návrhu, pričom navrhovateľ vzal svoj návrh na začatie konania späť bez toho, že by odporca splnil

to, čoho sa podaným návrhom voči nemu domáhal. Preto v zmysle ust. § 146 ods. 2 vetá prvá O.s.p. je navrhovateľ povinný nahradiť odporkyni a vedľajšiemu účastníkovi trovy konania. Odporkyni preukázateľne žiadne trovy nevznikli, a preto jej ich súd prvého stupňa nepriznal.

Čo sa týka náhrady trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi, súd prvého stupňa o trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. tak, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne priznal náhradu trov konania, pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške 380,83 Eur. Odvolací súd sa s týmto právnym názorom súdu prvého stupňa stotožňuje. Aj podľa názoru odvolacieho súdu vedľajší účastník tak, ako ktorákoľvek iná fyzická alebo právnická osoba, má právo zvoliť si advokáta, ktorý ho zastupuje v konaní, v dôsledku čoho aj odvolací súd vedľajším účastníkom uplatnené trovy právneho zastúpenia považoval za účelne vynaložené. Toto jeho právo vyplýva aj z Ústavy Slovenskej republiky, článok 47, ods. 2. V danej veci vedľajší účastník vstúpil do konania v záujme ochrany spotrebiteľa - odporcu. Z obsahu spisu mal odvolací súd preukázané, že vedľajší účastník do konania riadne vstúpil, jeho právny zástupca zastúpenie riadne prevzal a dňa 07.05.2012 doručil súdu písomné vyjadrenie k návrhu na začatie konania, v ktorom právne kvalifikovane vzniesol námietku premlčania, preto nie je dôvod na nepriznanie náhrady trov právneho zastúpenia. V konaní na strane vedľajšieho účastníka odvolací súd nevezhladol ani dôvod na aplikáciu ust. § 150 O.s.p., ako to v odvolaní navrhol navrhovateľ.

Z týchto dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1, § 142 ods. 1, § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov odvolacieho konania vo výške 26,30 Eur. Predmetom odvolacieho konania bola suma 380,33 Eur, predstavujúca náhradu trov konania, a preto vedľajšiemu účastníkovi patrí náhrada trov odvolacieho konania, spočívajúca v odmene za právne zastúpenie podľa § 10 ods. 1, § 14 ods. 3 písm. b/, § 16 ods. 3, § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z., vypočítaná z tejto hodnoty za 1 úkon právnej pomoci 28,22 Eur, znížená na polovicu základnej sadzby, t.j. 14,11 Eur za podanie vyjadrenia dňa 23.01.2013, režijný paušál 7,81 Eur + 20 % DPH z odmeny a náhrad, t.j. 4,38 Eur, spolu trovy odvolacieho konania vo výške 26,30 Eur.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.